

Jesu Kristi åpenbaring - Nummer atten

Fedrenes synder

Jeff Pippenger

2023-11-19

I 1856 ble den tidligere filadelfiske millerittiske adventismen av James og Ellen White identifisert som laodikeisk. James White begynte deretter å fremme budskapet til Laodikea for bevegelsen gjennom Review and Herald. I den samme publikasjonen, i det samme året, ble også økt lys angående «de syv tider» i Tredje Mosebok tjuseks framlagt i en serie på åtte artikler av Hiram Edson, som ekteparet White satte så høyt at de oppkalte sin førstefødte sønn etter ham. Serien endte med løftet om at den skulle fullføres i fremtiden, men den kom aldri mer til syne. Ved overgangspunktet i den første engels bevegelse, fra Filadelfia til Laodikea, snublet bevegelsen over «de syv tider» i Tredje Mosebok tjuseks, som representerte selve den aller første «tidsprofeti» som Guds engler hadde ledet William Miller til å erkjenne og forkynne.

De «sju tider» var hjørnesteinen i grunnvollen for millerittenes tempel. Enhver profetisk framstilling av en hellig grunnvoll er en framstilling av Kristus, for ingen annen grunnvoll kan legges enn Kristus.

For ingen kan legge noen annen grunnvoll enn den som er lagt, som er Jesus Kristus. 1 Korinter 3,11.

Kristus er ikke bare grunnvollen; Han er også den grunnsteinen som bygningsmennene forkastet og deretter snublet over. Han er steinen som til sist blir hjørnesteinen. I millerittisk historie var «de sju tider» symbolet på den hjørnesteinen.

Kristus stadfestet paktene med de mange i én uke. Strukturen i profetien om «sju tider» mot Israels nordrike (som Hiram Edson hadde identifisert i de åtte ufullførte artiklene) gjenga den identiske strukturen i den profetiske uken der Kristus stadfestet paktene til oppfyllelse av Daniel kapittel ni, vers tjuesju. Den uken da Kristus samlet Israel, har den identiske struktur som den uken da Kristus spredte Israel. Spredningen av det gamle Israel var to tusen fem hundre og tjue år, og samlingen av det åndelige Israel var to tusen fem hundre og tjue dager. Han samlet Israel for å stadfeste paktene, og Han spredte Israel på grunn av striden om sin pakt. Å identifisere «sju tider» som grunnsteinen i det millerittiske tempel er i fullkommen overensstemmelse med å identifisere Kristus som grunnsteinen. Å forkaste den steinen er å forkaste Kristus.

Da Kristus i 1856, for aller første gang i kristenhetens historie, stod og banket på døren til Laodikea, søkte Han å frembringe en økning i kunnskap om den anstøtsstein som bygningsmennene var i ferd med å forkaste. Sju år senere, eller man kunne si, to tusen fem hundre og tjue symbolske dager senere, lukket laodikeisk adventisme døren. Sørgelig nok nektet adventismen å se denne økningen i kunnskap. En stein som man snubler over, er en stein man ikke ser, men den er der like fullt.

Mitt folk går til grunne av mangel på kunnskap. Fordi du har forkastet kunnskap, vil også jeg forkaste deg, så du ikke skal være prest for meg. Siden du har glemt din Guds lov, vil også jeg glemme dine barn. Hosea 4:6.

Forbannelsen om de «sju tider» over det sørlige riket Juda begynte i 677 f.Kr. og endte den 22. oktober 1844, sammen med de to tusen tre hundre år i Daniel kapittel åtte, vers fjorten. De «sju tider» er en del av selve den profetien som er blitt identifisert som adventbevegelsens «grunnvoll og sentrale søyle». Adventismens grunnvoll og sentrale søyle ble oppfylt på nøyaktig samme tid som flere andre profetier. De «sju tider», de to tusen tre hundre dager, Malaki kapittel tre, Daniel kapittel sju, vers tretten, og lignelsen i Matteus tjuefem om de ti jomfruer ble alle oppfylt den 22. oktober 1844. Datoen 22. oktober 1844 er adventbevegelsens grunnleggende dato, og i forbindelse med denne datoen ble det identifisert bare én befaling.

Og engelen som jeg så stå på havet og på jorden, løftet sin hånd mot himmelen og svor ved ham som lever i all evighet, han som skapte himmelen og det som er i den, og jorden og det som er på den, og havet og det som er i det, at det ikke lenger skulle være tid. Åpenbaringen 10:5, 6.

Søster White identifiserer engelen i Åpenbaringen kapittel ti, som sto på jorden og havet, som Jesus Kristus.

«Den mektige engelen som underviste Johannes, var ingen ringere enn Jesus Kristus. At Han setter sin høyre fot på havet og sin venstre på det tørre land, viser den rolle Han utfører i avslutningsscenene av den store striden med Satan. Denne stillingen betegner Hans høyeste makt og myndighet over hele jorden.» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, bind 7, 971.

Kristus inntok stillingen med å stå på havet og jorden for å representere sin høyeste myndighet. Deretter løftet Han opp sin hånd og befalte at «tiden ikke lenger skulle være». Kristus var i ferd med å inngå pakt med millerittene, og Han gav dem én befaling, slik Han også gav Abraham da Han inngikk pakt med ham. Han befalte Abraham å omskjære guttebarna. Da Han inngikk pakt med et utvalgt folk i Moses' historie, gav Han mange bud, og disse budene omfattet påbudet om at bare prestene kunne røre arken. Han løftet sin hånd og sverget den 22. oktober 1844 at profetisk tid ikke lenger skulle innlemmes i bibelske profetier. Jesus hadde omtalt emnet «tider og tiderammer» da Han steg opp til himmelen i en sky av engler, og typifiserte dermed de to vitners himmelfart som banneret. Det Han da befalte, handlet om «tider og tiderammer».

Da de nå var kommet sammen, spurte de ham og sa: Herre, er det på denne tid du vil gjenreise riket for Israel? Han sa til dem: Det er ikke deres sak å kjenne tider eller stunder som Faderen har fastsatt av sin egen myndighet. Men dere skal få kraft når Den Hellige Ånd kommer over dere, og dere skal være mine vitner både i Jerusalem og i hele Judea og Samaria og like til jordens ender. Apostlenes gjerninger 1:6–8.

Jesus sa ikke at det ikke fantes tider og stunder, for ved å tale gjennom Salomo hadde han bekreftet at det finnes «tider og stunder».

Alt har sin tid, og en tid for hver gjerning under himmelen: Forkynneren 3:1.

Det finnes «tider og stunder» i den bibelske beretningen som er vitnesbyrd om Palmoni, den «underfulle tallfester», men fra og med 22. oktober 1844 er Guds folk blitt befalt aldri mer å fremføre et profetisk budskap som er opphengt i tid. Jesu råd til disiplene like før Han fór opp, representerer historien like før Hans rensede folk blir løftet opp som et banner i Åpenbaringen kapittel elleve, og det stemmer overens med den befaling Han gav 22. oktober 1844. På adventismens grunnleggende dato befalte Kristus at det ikke skulle være flere profetiske budskap basert på tid, og ved sin himmelfart, som var et forbilde på de to vitners himmelfart i Åpenbaringen elleve, gjentok Han denne befaling.

«La alle våre brødre og søstre ta seg i vare for enhver som vil fastsette en tid for Herren til å oppfylle sitt ord med hensyn til sitt komme, eller med hensyn til noe annet løfte Han har gitt av særlig betydning. 'Det er ikke deres sak å kjenne tider eller timer som Faderen har lagt under sin egen myndighet.' Falske lærere kan synes å være meget nidkjære for Guds verk, og kan bruke midler for å føre sine teorier frem for verden og menigheten; men idet de blander villfarelse med sannhet, er deres budskap et bedrag, og det vil lede sjeler inn på falske stier. De skal møtes og motarbeides, ikke fordi de er onde menn, men fordi de er lærere i usannhet og søker å sette sannhetens stempel på usannheten.» Testimonies to Ministers, 55.

Søster White var tydelig på at vi aldri vil få noe tidsbudskap som identifiserer noe av særlig betydning, ikke bare Hans annet komme. Tidsprofetien, som var temaet for millerittbevegelsen, endte den 22. oktober 1844, og den eneste befaling som var knyttet til denne grunnleggende datoen, var at tid aldri igjen skulle brukes i forkynnelsen av Guds budskap.

Ved den første engels bevegelse, nettopp i overgangen fra Filadelfia til Laodikea, ble det gitt økt lys over den grunnleggende sannheten i millerittbevegelsen. Sju år senere, eller to tusen fem hundre og tjue symbolske dager senere, eller en «ørken» senere, i 1863, ble grunnsteinen om de «sju tider» satt til side av bygningsmennene.

I den avsluttende bevegelsen av den tredje engel, nettopp i overgangsblikket fra Laodikea til Filadelfia, blir det gitt en prøve som innbefatter en bekjennelse av fedrenes synder. Prøven på grunnvollen for fedrene var de «sju tider», som var deres grunnstein. Ville den avsluttende bevegelsen se bort fra det eneste bud som var knyttet til grunnleggingsdatoen, slik deres fedre så bort fra sin grunnstein?

Ja. De gjorde i høyeste grad nettopp det. De gjentok sine fedres synder.

Deres fedre syndet ikke på den grunnleggende dato, for blant annet var de fremdeles filadelfiere på den grunnleggende datoen. Deres fedre falt i sin grunnleggende prøve da de ble forvandlet til Laodikea og forkastet «sju tider» sammen med dets tiltagende lys.

Deres grunnleggende nederlag i 1863 ble forutgått av sju år hvor Kristus banket på døren til deres laodikeiske hjerter. Sju år er symbolsk for de «sju tider» og for «ørkenen». Etter «ørkenen» fra 1856 til 1863 bestod de ikke sin grunnleggende prøve.

I den første skuffelsen i den tredje engels bevegelse syndet Guds folk ved å forkaste det eneste bud som var direkte knyttet til den grunnleggende dato. De valgte å innlemme tidsforutsigelse i det profetiske budskapet, da de visste bedre. Ved å gjøre dette gjentok de Moses' synd, da han unnlot å omskjære sin sønn, og Ussas synd ved å røre arken, noe han visste at det var forbudt for ham å gjøre. Den tredje engels bevegelse gjorde det de visste ikke var rett! Om noen ønsker å male over dette faktum, så bruk resten av malingsspannet til å dekke over sannheten om at både Moses og Ussa syndet og åpenbarte opprør mot Guds vilje idet de var forbilder på den første skuffelsen i den aller siste av alle reformlinjene—den reformlinjen som enhver reformlinje pekte frem mot. Illustrasjonene av den første skuffelsen i reformlinjene bærer Alfa og Omegas signatur, og beretningen deri er til gagn for Guds folk, selv om Guds folk nekter å la seg gagne derved.

Den første engels bevegelse ble gitt en periode på syv år, som er et symbol på ørkenen i de «syv tider», for å ta imot Laodikea-budskapet sammen med lyset om de «syv tider». Forbannelsen ved de «syv tider» er forbannelsen ved å bli utspydd av Herrens munn. I 1863 gjentok de arbeidet med å gjenoppbygge Jeriko, et arbeid som inneholdt en «forbannelse». De syv årene fra 1856 til 1863 er en miniatyrrillustrasjon av opprøret i fedrenes gamle Israels synd, som brakte over dem forbannelsen av de «syv tider». Det moderne Israel gjentok sine fedres synder i 1863.

Den tredje engels bevegelse sviktet prøven ved den første skuffelsen, like sikkert som Moses og Ussa gjorde. Da ble de drept på gatene i en «ørken»-periode på tre og en halv dag. De blir nå formet til legemer ved Lyder av Trøsteren. Lyden av Trøsteren blir gitt gjennom «røsten» i ørkenen, og de blir nå stilt overfor prøven, ikke om tidfesting, men om de «sju tider». De har allerede sviktet prøven om tidfesting.

De blir ikke prøvet med hensyn til hvorvidt de tror at de «sju tider» er en gyldig sannhet, for de har tidligere avlagt vitnesbyrd om at de godtar de «sju tider» som en gyldig profeti. De har bekjent å tro på profetien om to tusen fem hundre og tjue års adspredelse. Men de kan være uvitende om at det finnes et nytt prøvende lys om de «sju tider». De står der deres fedre stod i 1856. Det nye lyset er at de tre og en halv dagene i Åpenbaringen elleve ikke ganske enkelt bare identifiserer den franske revolusjon, men at det nå er en realitet av nærværende sannhet.

Er åpningen av den skjulte historien om de sju tordener og åpningen av det sjuende segl faktisk to vitner som identifiserer at Jesu Kristi åpenbaring nå blir avforseglet? Hvis det er slik, er det da faktisk sant at hele Åpenbaringsboken taler om de siste dager? Hvis det er sant, representerer da de tre og en halv dagene ventetiden i lignelsen om jomfruene? Hvis det gjør det, representerer da midlet med de «sju ganger» faktisk en befaling som må oppfylles av dem som deltok i Nashville-forutsigelsen den 18. juli 2020?

Oi! Her er en prøve for deg! Må de som våkner opp og innser at de befinner seg i ventetiden, faktisk omvende seg fra sine synder og sine fedres synder ved slutten av de tre og en halv dagene? Var det virkelig en synd å se bort fra befaling om ikke å bruke tid i en forutsigelse?

For dem som inntok det standpunkt at den mislykkede forutsigelsen om Nashville på en eller annen måte var Guds tilsiktede hensikt, og som deretter har forsøkt å opprettholde denne påstanden, vil jeg tilføye en annen iakttagelse, utover synden ved å benytte tidsangivelser i Guds profetier. Det

som skjedde med den falske forutsigelsen om Nashville, var ikke ganske enkelt en manifestasjon av opprør mot Kristi befaling i 1844; det var en handling som fortalte dem utenfor adventismen at forutsigelsene som finnes i Profetiens Ånd, er feilaktige. Det var en vanære over Profetiens Ånds skrifter. Det gir bevis for dem i verden på at Ellen Whites skrifter er like viktige som Joseph Smiths skrifter eller Nostradamus' skrifter. Ellen Whites dyrebare ord ble fordervet med de usle ordene fra vårt opprør. Det var ikke bare et opprør mot Kristus, som er Guds Ord; det var samtidig et opprør mot Profetiens Ånd. Johannes ble forfulgt på øya som kalles Patmos, ikke fordi han satte sin menneskelige mening over Bibelen og Profetiens Ånd, men fordi han adlød disse to vitnene.

Jeg, Johannes, som også er deres bror og meddelaktig i trengselen og i Jesu Kristi rike og tålmodighet, var på den øy som kalles Patmos, for Guds ords skyld og for Jesu Kristi vitnesbyrds skyld. Åpenbaringen 1:9.

Vi gjentok vår far Moses' synder ved vår første skuffelse, og dette trenger vi å bekjenne. Vi trenger å bekjenne dette, for vi er nå ved 1856. Det er nå nytt lys om «de sju tider», slik det også var den gang. Vi er nå ved overgangen fra Laodikea til Filadelfia, slik den innledende bevegelsen var ved overgangen fra Filadelfia til Laodikea i 1856. I 1856 stanset våre fedre utgivelsen av den økte kunnskapen angående «de sju tider». Vi er kanskje ikke i stand til å stanse utgivelsen av dette lyset, men vi kan med sikkerhet lukke våre hjertes dører for dette lyset. Vi kan late som, slik de opprinnelige Syvendedagsadventist-byggerne gjorde, at steinen faktisk ikke var der, og fortsette å snuble over den. Vårt problem er at vi ikke har over et århundre til å stikke hodet i sanden, for dommene er allerede i ferd med å begynne.

Hvis vi lar Alfa og Omega undervise oss etter det prinsippet at enden på en ting blir illustrert ved begynnelsen på en ting, kan vi lett se at Alfa og Omega viser at forutsigelsen om Nashville ble typifisert av våre fedre. Når vi anerkjenner denne sannheten, vil vi deretter bli konfrontert med den virkelighet at siden forutsigelsen har enhver anstrengelse for å frembringe en eller annen form for menneskelig logikk for å rettferdiggjøre den mislykkede forutsigelsen, ikke vært noe annet enn et fikenblad. Da vil vi se at Gud ikke har vandret med oss mens vi har vært i fiendens land. Han har vært der, men bare i den forstand at Han har banket på hjertenes dører og søkt inngang. Hvis menneskeloggikkens fikenblad blir fjernet, da kan vi også se at fornektelsen, eller den mangelfulle menneskelige logikken vi har benyttet for å rettferdiggjøre Nashville-forutsigelsen, er et bevis på at vi har vandret i strid med Kristus.

I 1856 ble den filadelfiske adventismen forvandlet til Laodikea, og de visste det. Herren stadfestet det gjennom profetinnens og hennes ektemanns ord. Idet Kristus sto ved dørene til disse laodikeiske hjerter, tilbød Han å komme inn og holde måltid med dem. Den maten Han brakte for å spise av, var grunnsteinen for de «sju tider». De nektet.

I 2023 overskrider den siste bevegelsen nå fra Laodikea til Filadelfia, for den åttende menighet er av de sju menigheter. Herren Alfa og Omega har stadfestet det gjennom sitt «sannhets»-ord. Kristus står nå ved døren hos de nylig døde, tørre ben og tilbyr å komme inn og holde måltid med dem, og måltidet Han ønsker å dele med dem, er det samme måltid Han forsøkte å dele med deres fedre i 1856. Det er ikke ganske enkelt de tekniske grunnelementene i læren om «de sju tider», slik

det var for deres fedre i 1856. Nei, det er det bitre botemiddelet i «de sju tider», og botemiddelet krever den form for ydmykhet som ofte er vanskelig å svelge.

Herrens ord kom atter til meg og lød: Menneskesønn, si til fyrsten i Tyrus: Så sier Herren Gud: Fordi ditt hjerte er hovmodig, og du har sagt: Jeg er en gud, jeg sitter på Guds sete midt i havene, enda du er et menneske og ikke Gud, skjønt du setter ditt hjerte lik Guds hjerte. Se, du er visere enn Daniel; ingen hemmelighet kan skjules for deg. Esekiel 28:1–3.

Kanskje vi som deltok i Nashville-forutsigelsen, er visere enn Daniel?

I hans regjerings første år forstod jeg, Daniel, av bøkene tallet på de år som Herrens ord var kommet om til profeten Jeremia, at han ville fullbyrde sytti år over Jerusalems ødeleggelser. Og jeg vendte mitt ansikt til Herren Gud for å søke ham med bønn og påkallelser, med faste, sekk og aske. Og jeg bad til Herren min Gud og avla min bekjennelse og sa: Å Herre, du store og fryktinngytende Gud, som holder pakten og barmhjertigheten mot dem som elsker ham, og mot dem som holder hans bud! Vi har syndet og gjort urett, vi har handlet ugudelig og gjort opprør, ja, vi har veket av fra dine bud og fra dine dommer. Heller ikke har vi hørt på dine tjenere profetene, som talte i ditt navn til våre konger, våre fyrster og våre fedre, og til alt folket i landet. Herre, rettferdigheten tilhører deg, men oss tilhører forvirring i ansiktet, slik det er på denne dag, Juda menn og Jerusalems innbyggere og hele Israel, både de som er nær, og de som er langt borte, i alle de land du har drevet dem til, på grunn av det troløshetsbrudd de har begått mot deg. Herre, oss tilhører forvirring i ansiktet, våre konger, våre fyrster og våre fedre, fordi vi har syndet mot deg. Herren vår Gud tilhører barmhjertigheten og tilgivelsene, selv om vi har gjort opprør mot ham. Heller ikke har vi adlydt Herren vår Guds røst, så vi har vandret i hans lover, som han la fram for oss ved sine tjenere profetene. Ja, hele Israel har overtrådt din lov og veket av, så de ikke ville adlyde din røst. Derfor er forbannelsen blitt utøst over oss, og eden som er skrevet i loven til Moses, Guds tjener, fordi vi har syndet mot ham. Og han har stadfestet sine ord, som han talte mot oss og mot våre dommere som dømte oss, ved å føre over oss en stor ulykke; for under hele himmelen er det ikke blitt gjort noe slikt som det som er blitt gjort mot Jerusalem.

Som det står skrevet i Mose lov, er all denne ulykken kommet over oss; likevel bønnfalt vi ikke Herren vår Gud, så vi kunne vende om fra våre misgjerninger og akte på din sannhet. Derfor har Herren våket over ulykken og latt den komme over oss; for Herren vår Gud er rettferdig i alle sine gjerninger som han gjør; men vi adlød ikke hans røst. Og nå, Herre vår Gud, du som førte ditt folk ut fra landet Egypt med sterk hånd og vant deg et navn, slik det er på denne dag: Vi har syndet, vi har handlet ugudelig. Herre, etter all din rettferdighet ber jeg deg: La din vrede og din harme vende seg bort fra din stad Jerusalem, ditt hellige berg; for på grunn av våre synder og våre fedres misgjerninger er Jerusalem og ditt folk blitt til spott for alle dem som bor omkring oss. Så hør nå, vår Gud, din tjeners bønn og hans påkallelser, og la ditt ansikt lyse over din helligdom, som ligger øde, for Herrens skyld. Min Gud, bøy ditt øre og hør; lukk opp dine øyne og se våre ødeleggelser og den stad som er kalt med ditt navn; for det er ikke på grunn av vår rettferdighet vi bærer fram våre ydmyke bønner for ditt åsyn, men på grunn av din store barmhjertighet. Herre, hør! Herre, forlat! Herre, gi akt og grip inn! Drøy ikke, for din egen skyld, min Gud! For din stad og ditt folk er kalt med ditt navn. Mens jeg ennå talte og bad

og bekjente min synd og mitt folk Israels synd og bar fram min ydmyke bønn for Herren min Guds åsyn for min Guds hellige berg, ja, mens jeg ennå talte i bønn, kom mannen Gabriel, som jeg hadde sett i synet i begynnelsen, hastig flygende bort til meg ved tiden for kveldsofferet. Og han ga meg innsikt, talte med meg og sa: Daniel, nå er jeg kommet ut for å gi deg visdom og forstand. Daniel 9:2–22.